

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXXVI. Horæ Canonicæ num rectè sint institutæ, ac obseruentur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

consequens error abstulit autoritatem,

AD I. Caluni; Mentitur.

AD II. Sed, hic non explicat præcedentem; sed quid maius indicat, sc. nenos inducas: sed potius libera nos. Ut, ne exigas à me debitum; sed condona totum.

AD III. Apud Lucam in latina desiderantur duæ petitiones: Fiat voluntas tua: Et Liberanos; at in græca & Syria-ca apud Euth. & Theophy. habentur. Deinde alio tempore, & alijs auditorib⁹ docuit orationem Dominus apud Lucam, quā apud Matthæū: vnde Lucas forte non retulit totam. Ita Rupertus. Demum; S. Aug. in Ench. dicit tertiam esse quodammodo repetitionem primæ; & secundæ; & septimam tanquam vñacum Sexta. Non dicit esse absolute. Sic Matthæus c. 5. octo Lucas c. 6. quatuor refert beatitudines, ait S. Ambr. l. 5. in Lucam.

II. CALVINVS Inst. 3. c. 20. §. 44. & Melan. in Locis tit. de inuoc. volūt in quinta petitione solum panem corporalem.

Suadent autoritate Chry. in Matt. 6. operis imperf.

AUTOR. Nomine Panis intelliguntur omnia alimenta animæ corporiq; necessaria. I. Ita S. Patres: Tert. Cypr. Nyss. Theoph. Aug. &c. Aliorum sententia de solo pane spirituali, reiicitur, ut improbabilis. Neque obstat vox εἰσιν γέ, id est, superstantialis; quia et si verbo significet excellētiam panis; in subiecto tamen idem est quod substantialis panis; sic Græci interpres, Bjs. Nyss. Chry. Theophy; Euth. Latini legunt Quotidianum, aut sic exponunt.

Liqueret clarius, orare solius esse Creaturæ: Quo insanius blasphemant Thalmudistæ dicentes, Deum

quotidie certas orationes fundere: licet Machometes: Deum & Angelos prole orare. Ipse autem Spiritus postulans nobis, Rom. 8. id est, facit nos postulare: Sic & corui inuocant Deum, Psal. 146.

Querunt, Ps. 103. à Deo escam sibi, metaphorice eo modo, quem Deus indidit ipsis affectui & fami significandæ.

III. WICLEFVS fixit duo: 1. Speciales orationes: haud prædestinatis, quam generales: Ideo multæ factas fundationes ecclesiasticas pro animis fundatorum.

2. Nefas esse specialem fundere orationem per uno aliquo.

SVADEBAT istis. 1. Quia perfecta caritas omnes complectitur.

2. Oratio Dominica est tota generalis.

3. Communitas præferenda est singulari: nemo simul pro vita que precari potest.

AUTOR. At Isaac, Gen 25. orabat in specie pro Rebecca: Daud, 3. Reg. 17. pro filiolo: Helias, 3. Reg. 17. pro videlicet filio: Onias, 2. Mach. 3. pro Heliодoro: Christus, Luc. 22. pro Petro: Ecclesia pro eodem carcerato, Att. 11. Paulus, Eph. 6. petit orari pro se.

DICO AD I. Caritas ordinata est: ideo alios alijs anteponit; hos, quam illos magis adiuuat.

AD II. Oratio est generalis; at applicatio intenta est specialis: Vesta Christi: Transeat à Me calix iste. Generalis tamen oratio est absolute melior speciali.

AD III. Verum est; nisi singulatatis sit urgentior necessitas.

QVÆSTIO LXXXVI.

Horæ Canonicae numero sint instituta, ac obseruentur:

LUTHERVS l. de abroganda Missa, institutas regestabuit, ac sustulit: no ualij, instituit: quiescere plati manè, vesperè totidem dicentur: Canticum Te Deum,

Deum, Benedictus, & Symbolum Athanasij ad vespertas addidit Ilyricus in Centurijs sic arguit: Pelagius Papa instituit Horas Canonicas: ergo notis Antichristi fui: insignis.

At quis vñquam Horas in notis Antichristi posuit: præter ipsum?

Brentius in Confess. VVitemb. carpit quatuor: 1. Institutas pro solis Clericis; 2. In lingua aliena; 3. Coniuinas die noctuque. 4. Ad expianda potius peccata, quam iræ Dei placanda, & consolationi fidelium.

Autor. Antiqua & rationabilis est Horarum Can. institutio.

I. Sunt septenæ: Ps. 118. septies in die laudem dixi tibi.

2. De Nocturno. Ps. 118. Media nocte surgebam ad confitendum nomini Domini. Luc. 6. Christus pernoctabat in oratione. Act. 16. Paulus & Silas media nocte orabant in carcere.

3. De Laudibus, Psal. 5. Manè exaudiens vocem meam; manè ad fabo tibi. Psal. 61. In Matutinis meditabor in te. Ps. 118. Preuenierunt oculi mei ad te diluculo ut meditarer eloquia tua.

4. De I. III. VI. IX. 2. Esdræ. 9. Legerunt in Volumine legis Domini quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominum Deum suum. Dan. c. 6. Tribus seporibus in die flectebat genua, & adorabat, confitebaturq; coram Deo. Sic ea exponit Beda, Cyp. Hier. Act. 2. Hora tercia Apostoli orantes accipiunt Sp. Sanctū. Hora sexta, Act. 10. Petrus in superiori ædium parte orationi vacabat. Ad Nonam orationis horam, Act. 3. Petrus & Ioannes ascendebat in Templum.

5. De Vesperis, Ps. 54. Vesperè, Manè & Meridiæ narrabo & annunciaro; & exaudiens vocem meam. Ps. 140. Eleuationem manum mearum sacrificium vespertinum. Constat ergo Antiquitas, & Sæciras

II. RATIO liquet earundem. r. s. Cyp. serm. 6. Vt SS. Trinitatem tertia quaque laudemus horā.

2. Vt septem horis gratissimus pro beneficio creationis, septiduo patrata.

3. Vt recolamus beneficia redemptionis: in Vesperis primis, Cœnam Domini: in Completorio, Orationē in horto; illusionem apud Annam & Cayphan: in Matutinis, conciliū principum: in I. ductionē ad Pilatum: in III. vocem Crucifige; in VI. crucifixionem: in IX. Expirationem. Ita S. Atha. Basil. Cassianus. &c. III. Rursus: Vesperè Christus depositus de cruce: Ad Completorium sepultus: ad Matutinum surrexit; & Pharaonem olim submersit: Hora I. apparuit mulieribus: III. Demisit Sp. Sanctum: VI. Petrus est iussus prædicare Gentibus: & Conuersus est Paulus: IX. Centurio Cornelius ab Angelo missus est ad Petru. &c. Vide Bell. l. 1. de bon. op. c. 13.

IV. PARTES HORARVM singula sunt irreprehensibiles; ergo & totæ.

1. Psalmi & Cantica sunt in Scripturis, & Fuerunt Apostolis in vsu: 1. Cor. 14. Cum conuentis, unusquisque vestrum psalmum habet.

2. Diuinitus inspiratum est Te Deum laud. ab S. Ambrosio & S. Augustino post huius baptismum.

3. De Hymnis docetur Col. 3. Eph. 5. etiam populo visitatis.

4. Lectiones, Responsoria. Capitula, &c. sunt è Scripturis, seu S. Patribus. Horarum igitur usus est & Sanctus, & per antiquos. Vide in Genealog. p. 4. q. 17. de Hæresiarchis damnatis.

QVÆ.

